măiastră

O pasăre îmi stă mereu Sn
preajmă devreme ce o pot gmdi
neîncetat se-aşează pe ciolanele
strămoşilor pe capul meu de
miel frumos în somn şi-11
măduva spinării cînd fac
dragoste

o scot cu ghiarde-ncieştate
pe marginea căldări:
din fîntîna îngheţată
cînd beau o simt zvîcnind
cum viscoleşte pînă-n creier
şi uneori e aerul ce-1 trag în
piept
îflăbuşindu-mi surd plămînii
ou un vîrtej uscat de pene
îi fulgeră pe pliscul ascuţit
de cîte ori încep să scriu
şi cînd pe frunte îmi plezneşte
cu zgomot înfundat vre-o vînă
din carne îi culege
ea şarpclc-otrăvit

o-mpuşcă-aHccle de
muguri şi cade-n câmp pe
linia ferată toamna pe
muşuroaiele de grîu e
partea neagră a clepsidrei
bate cu furie şi-mprăştic
orgolioasă carapacea
armărilor cu miezul
stafidit îşi face cuibu-ntr-
un pian cînd ies din casă îi
simt penajul moale-
ncurcat între canaturi

mă poartă-n zbor
şi-o amăgesc
dîndu-i din mine partea
grea
de apă şi de sare
şi cînd ajung
ţărmul de sus
în soarele torid
scheletul ei împrăştiat
din aripi tot mai bate